

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Meditatio de verbis illis: Omnis qui se exaltat, humiliabitur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Meditatio de verbis illis :

Omnis qui se exultat, humiliabitur; & omnis qui se humiliat, exaltabitur: *per exercitium Fidei, Spei, & Charitatis.*

CONSIDERA verba singula, Omnis, quod exemplo etiam Angelorum probatur. O iudicia Dei! o quanta abyssus! qui se, non quem alius, exultat, in cogitatione, verbo, vel opere, in bonis natura, fortuna, gratia, humiliabitur, à Deo scilicet, hominibus, à demonibus. Exaltavit se desertor Angelus & apostata, exaltavit se Adā, Nabuchodonosor; & quomodo humiliati sunt à te, qui in altis habitas & humilia respicis in celo & in terrā? Quam vera hæc Deus meus! quam par est me credere tibi, & obedire mandatis & doctrinæ tuæ? omnia enim mandata tua veritas. Tu, inquam, es æterna veritas, sapientia & bonitas infinita, qui fallere non potes, nec falli; ego verò cæcus in viâ, quomodo nō te sequar ducem meum quocumque ieris? ego ovis errabunda, pastorem in hac vastâ solitudine? ego puer ignorans egressum & introitum meum, non audiam te, o sapientia æterna? Ecce in tenebris existo, & tu lux mea, tu stella naufraganti; quomodo te non sequar? ex scuto fidei dextram armabo seu dextrum oculum, fidem, inquam, servabo, ut adversariis resistere queam, quem Isaacitis Naas erueere volebat? Credo igitur & confiteor tibi super iudicia iustitiæ tuæ: cur enim non credam tibi: nōn re testimonia tua credibilia facta sunt nimis? Imò quotidiana veritatem hanc adstruit experientia, illam creaturæ nos docent propè omnes, Domine mi, iudicia tua vere esse, & iustificata in semetipsa: æquum enim est, ut qui se opponit factori suo quacunque ratione & superbit, humilietur. Amplector ergo istam quem scio esse fidelem sermonem tuum, & omni acceptione dignum, & quamvis adversarius contrarias ingerat animo cogitationes, N. & conetur ex bonis tuis elicere vanitatem gravissimum malum, ut me malum faciat, quia

psalm. 118.

Deus fallere non potest.

1. Reg. 11.

Psalm. 92.

Ratio qua rebus fidei ancillatur, resq; credibiles facit.

Psalm. 92.

Psalm. 18.

*Amplius fidei cum de-
restatione
contrarii.*

tu erga me bonus es; superbum, quia erga me clemens,
& humillimè ad me te dimittis; avarum, quia liberalis-
simus es erga me; & invidentem gloriæ tuæ, eamque af-
fectantem quo magis eam mihi vis communicare: et-
iamsi omnia mundi bona atque honores N. habere
possem, detestor & abominor omnia ut laqueum, uti
verè sunt, ut lapidem offensionis, ut præcipitium, ut
ruinam sempiternam. Imò etiamsi cogerer, ut sic lo-
quar, tormentis, adversis premerer, nisi me erigerem
contra mandata aut consilia tua, tamè parerem, & cre-
derem tibi potiùs, & talis esse vellem, qualè me optas,
& per gratiam tuam eligerem abjectus esse in domo
Dei mei magis quàm habitare in tabernaculis peccato-
rum. *Credo tibi, &c. ut suprà pag. 7.*

Neque tantùm in eo tibi credo, ô æterna Veritas, sed
omnibus quæ per Ecclesiam mihi proponis, sive scri-
pta sint, sive non sint, N. omnia enim credibilia facta
sunt mihi, quia tu dixisti, ô æterna Veritas: atque insu-
per confirmant tot Sanctorum exempla, tot Patrum
scripta, tot Philosophorum dicta, qui cum per visibi-
lia invisibilia tua cognovissent, non sicut Deum glori-
ficaverunt, dati que sunt in reprobum sensum, & ad
nostram utilitatem vixerunt, si tibi vivamus & moria-
mur: vivamus inquam, & ex operibus ostendamus fi-
dem nostram. Si enim verè crederem, si in me fides
hujus verbi tui verè operaretur, fieret velut granum si-
napis in arborem magnam: qui enim credit in te, o-
pera quæ tu fecisti, Deus meus, & ipse faciet, atque
imitabitur factorum suum. *Et verò si humilis forem, quam*
verè me vilem aestimarem, quam vilem haberi vellem, & non hu-
milis reputari? loquerer humiliter, modestè, deferrem omnibus,
omnes mihi præponerem, nemini arroganter repugnarem; ap-
pareret in voce, gestu, oculis humilitas, non fastus, non arrogan-
tia, non proprium judicium, pestis anima mea! sed discipulus
tuus factus, mitis essem, & humilis corde, & invenirem re-
quiem anima mea & gratiam in oculis tuis, ad quod toto corde

*Percurrere
hic aliis ar-
ticulos fidei
licet.*

*Viva fides
efficax.*

*Quid humili-
tus experia-
tur.*

suffiro. Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

*Exercitium
Spei.*

Aktus Spei.

Matth. 11.

Matth. 7.

Psal. 22.

Psal. 30.

*Psal. 4.
Ephes. 6.*

Rom. 5.

*Ratio Spem
adjuvas.*

Video quidem & credo esse vera, quæ suggerit Ma-
jestas tua; sed quæ virtus mea, ut illam virtutem conse-
quar in valle miseriæ, quam perdidit ille & ille, & quam
tot ac tantis viris in Religionis arce constitutis eripuit
adversarius, deturbans eos in profundum? Verumta-
men cum tu, Domine, mandaveris eam mihi, certus
sum, quia gratiam dabis, ut impleam mandata tua. An
enim, Pater benignissime, tyrannus es, qui mandes filiis
quæ præstare nequeant, & invites omnes qui laborant
& onerati sunt, & promittas quod reficies eos, & non
facies? Promisisti dicens, Petite & accipietis; quærite,
& invenietis: cur ergo non sperem? quid non sperem?
quomodo & ubi non sperem? si ambulavero in medio
umbræ mortis, non timebit cor meum. Ecce ego hîc la-
boro quidem, & oneror superbiâ meâ, deprimit me il-
la, demergeretque in infernum, nisi tu supponeres ma-
num tuam: in te enim speravi, non confundar in æter-
num. Da ergo quod jubes, & jube quod vis. Tu man-
dasti mandata tua custodiri nimis sub pœnâ mortis æ-
ternæ, numquid ergo gratiam tuam mihi negabis, quâ
obediam tibi? Tu Domine qui sic singulariter in spe
constituisti me? Dabis ergo spero mihi armaturâ tuam,
ut possim resistere in die malo, stare succinctus lumbos
in veritate, indutus lorîcam justitiæ, in omnibus sume-
re scutum fidei, & galeam spem salutis. Ego quidem
non sum dignus, qui operibus meis & injuriis & blas-
phemus fui; sed ubi abundavit delictum, per miseri-
cordiam tuam solet abundare & gratia. Fateor, equi-
dem nihil dignum feci oculis tuis, sed per gratiam tuam
infinitam video me velle servire tibi, & quærere te in
toto corde meo: super hoc confiteantur tibi omnia o-
pera tua, & sancti tui benedicant tibi.

Sed unde tanta fiducia misero mihi, qui nescio
infelix homo, amore an odio dignus sim? Caritas
tua, Christe Jesu, urget me, ut credam tibi & sperem
in

in tuâ benignitate. Cur ita? nempe quia postulanda *Eccel. 9.*
promisisti, quia majora non petenti dedisti; imò dedi-
sti te mihi, animam tuam in mortem propter me, & cor-
pus & sanguinem tuum in cibum & solatium animæ
meæ. Scio etiam quia multis es largitus eam virtutem
N. At digniores quidem me longè erant, sed nōne per
te erant? & tu potens es de lapidibus suscitare filios A-
brahæ, & ex me facere filium tuum. Scio etenim, quia
statui gratiâ tuâ nunquam legem tuam, consiliū tuum,
nunquam te dimittere, sed amplexu intimo cordis mei
te stringere, donec benedixeris mihi, qui verbo uno
creasti omnia, & potes nutu uno sanare omnia mala
mea, qui sanguine tuo me redimisti, & regnum tuum
promisisti.

Et verò humilem esse certè gratiâ tuâ difficile non est: nōne *Humilitas*
facilius descendere, quàm ascendere? nōne facilius esse quod es, *facilis.*
quàm esse quod non es? habere, & in te videri quod habes, quàm
sperare & ostendere quæ non habes? Certò igitur per gratiam
tuam spero, quòd hanc gratiam inveniã in oculis tuis:
& licet moram feceris, expectans expectabo te Domi-
ne, quia veniens venies, & non tardabis. Esto, aliud mihi *Hebr. 10.*
hostis infurret, aliud labor longus; sperabo tamen,
& licet occideris me, in te sperabo.

Neque hanc tantùm gratiam, sed quidquid mihi ad *Dilatatio*
salutem necesse est, petam & accipiam, quæram & in- *spei.*
veniam; pulsabo fores misericordiæ tuæ, & aperientur:
aperiesque manus tuas liberalissimas, in quibus descri-
psisti me, & implebis me benedictione, ut benedicam
& laudem nomen tuum in sæculum sæculi, quod est
summa desideriorum meorum.

Nunc igitur, anima mea, si verè speramus per virtu- *Propositum*
tem N. ascendere, & similes esse Deo nostro, scito nobis *firmum.*
ista N. quærenda esse; aliis; illa N. deferenda: hu-
miliari nos hic oportet, ut exaltemur in tempore op- *Aspiratio*
portuno, in die visitationis: quando veniet illa, quan- *ad Deum &*
do veniet, ut assumas nos ad te ipsum, & videamur *resignatio.*

muste? At nō videbit te homo, & vivet: ō utinam moriar, ut te videam ō vita mea! quid enim hīc moror, aut quid me moratur? Quōd si aliud placet tibi, placet & mihi: velle enim meum dicavi tibi, & omnem amorem meum, ut nihil cupiam, nullam virtutem aut donum, nisi ut placeam tibi; cūm nihil à te factum sit aut mandatum, nisi ut tu unus mihi placeres, & omnia displicerent aliena à te.

Mandas ergo mihi virtutem hanc N. & suades, ejus perfectionem, quæ in eâ sita est. Et quorsum? certè video, bonum meum quæris, quia bonorum meorum non eges, idque ut me exaltes ex charitate tuâ immensâ. O Deus meus, ō amator hominum benignissime; quàm purè nos diligis, quàm gratuito amore! Ecce si quid mandas, præcipis, si quid facis, creas, id propter me; & ego mercenarius ero, & non potius ex amore parebo tibi, ut placeam tibi: ut deliciari possis in animâ meâ? ut exultare in seruulo tuo, & gloriari in eo quod non sit infidelis tibi, quia tu dignatus es facere misericordiam tuam cum illo? si jubes ex amore, quid quæris aliud quàm amorem? Amari à me vis. Quid ergo est amare? benè tibi velle, de bonis tuis gaudere, de malis quæ tua reputas dolere, tibi libenter adesse, de te cogitare, & tecum ac de te loqui, propter te operari. Hoc cine est amare? & amarum mihi erit amare te, dulcedo summa, suavitas infinita, bonitas immensa, misericordia mea, refugium meum, ac liberator meus?

Possumus malè velle tibi, qui non vis nisi bona tua communicare mihi? non gaudebo super bonis, ac gloriâ tuâ, cūm omnia tecum mihi donaris? mala tua non sentiam, cūm qui tangit me, tangat pupillam oculi tui? tibi non adero libenter, cujus sunt deliciae esse mecum; mecum, qui sum vermis, & non homo, cinis & pulvis? Tu perpetuò de me cogitas, ut juves, ut provideas, ut dirigas, ut foveas, ut nutrias; & quomodo oblivisci poterō tui? Venisti à summo cælorum, ut eructares abscondita

Quid sit amare Deū.

*Zach 2.
Proverb. 8.*

Matth. 13.

condita nobis à constitutione mundi, &, quæ est dignatio tua, amantissime JESV! nos dixisti amicos, & *Ioan. 15.* omnia quæ accepisti à Patre tuo, nota fecisti nobis: & fieri poterit, ut non loquar de te? Adhæreat lingua mea *Psal. 136.* faucibus meis, si non meminero tui, si non meminero tui omnibus diebus vitæ meæ. Ah, non meminisssem *Beneficium* tui, qui è millibus quos oblivioni dedisti, & nescisti, *creationis.* legisti me ut essem? Erant & sunt in conspectu tuo, quotquot esse possunt homines, in abyfso potentiaæ tuæ; & esse nequeunt, nisi iusseris ut prodeant; ego verò cum essem inter eos innumerabiles, præstantiores, meliores futuros, jussus sum exire in lucem hæc. Quid, quæso, invenisti in me, quòd præ cæteris ante mundi constitutionem diligeres me? quid egeram, qui non eram? quid acturum videbas, qui sprevi aliquando te, & multiplicavi peccata mea, injurias tuas, super numerum arenæ maris? Quid ergo, Domine, impulit te ut meminisses mei? amor tuus, qui me, cum non essem, fecit; & cum factus essem, refecit.

Natus eram, & mecum nati erant plurimi velut flores agri innumerabiles; & cum staremus simul coram *iustificatio* te, innumeris in infidelitate relictis, pereuntibus sine *nis.* baptismo, iterum iussisti ut egrederer de numero, & numerarer inter filios tuos. O dignatio! ô misericordia! *Nota dilu-* ecce tu velut in diluvio verus Noë mihi fuisti, & salva- *vium pere-* sti animam meam. Stabant innumeri, stant etiamnum *untium.* in littore deserti mundi hujus; & ecce aquæ peccatorum inundant omnia, etiam summos montes superant aquæ; ecce audio clamores, videre videor tendentes brachia, ut in arcam, Ecclesiam, in gratiam à te recipiantur: ego verò inter eos incurius stabam, contemnens & irridens te; & tamen, ô charitas Deus meus, me vocasti à morte ad vitam, ab interitu ad salutem, à diluvio communi in arcam. Neque hoc tantum, sed portasti ad eam, ad caulam tuam in humeris tuis.

Quomodo te amplectar, ô amor! ô charitas! ô abyf- *Psal. 32.*

Psal. 32.

us amoris! Beata gens, verè beata, & ter beata, cujus est Dominus, Deus ejus; populus, quem elegit in hæreditatem sibi! De cælo respexit Dominus, vidit omnes filios hominum: de præparato habitaculo suo, respexit super omnes qui habitant terram. Et ecce, erat fames in Ægypto mundi, & est; ego neque de pane sollicitus, sed tibi Salvatori meo molestus eram, ac stabam inter innumeros, & sto, qui fame pereunt; tu verò me vocasti, & vocas, & nutris manu tuâ. quid dico, manu? pascis corpore, potas sanguine, & te totum mihi das; & cujus ero? Ecce, ecce, ecce ut oculi Domini super metuentes eum: ut eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

 *Applicatio
ad Commu-
nionem.**Ibid.**Incendium
mundi.**Psal. 90.*

Incendium est, & ardet mundus; sto in medio reorum, quo justo judicio finis concupiscentiis ardere & consumi: cadunt à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad me & tabernaculum meum non appropinquavit flagellum. Quid feci ego? quid merui? nihil; sed vox sanguinis tui, ô JESU, ô JESU, ô JESU, clamavit ad Deum Patrem, & inveni gratiam in oculis ejus, & venisti, & sustulisti me ex mediis periculis; & cujus ero? Anima mea sustinet Dominum, quoniam adjutor & protector noster est; quia in eo lætabitur cor nostrum, & in nomine sancto ejus sperabimus.

*Naufragiū
mundi.**Psal. 33.*

Naufragium erat, & est: & eheu! quot frustra tabulam pœnitentiæ quærunt? quis eripere me potuit? quis voluit? omnes dereliquerunt me: sed venisti, descendisti, & natasti in sanguine tuo, ut eriperes me. Eheu! quis sum ego, quis sum ego? & quis tu? unde me nosti, qui nihil sum, & nihilo pejus? unde in tanto pereuntium numero me discernis? uno equidem amore, ac infinitâ charitate tuâ. Benedicâ Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo. In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti & lætentur.

*Misericordia
dei erga pec-
catorem.*

Ecce venisti fortis armatus, & mandasti exercitibus tuis, ut deleant inimicos tuos: inter eos ego eram & perieram:

perieram: lata erat sententia, majorque mea erat quam aliorum culpa; & tamen mandasti, & audiui, Servate mihi puerum istum: & cui vivam? Fremunt alii, & merito: ululant alii, invident alii, dicentes: Ut quid ille assumitur? quid ille præ nobis fecit? & erubescō ad voces illas, quas mihi suggerit veritas & conscientia mea. quid factururus es? misereberis, scio; imò & respondebis pro me: An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? ecce ajunt illi, Iste consumpsit omnem substantiam suam: & ego erubescens audio, ac vim patior, responde pro me, apprehende arma & scutum, & exurge in adjutorium mihi, effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego sum. Dixisti, & ecce confunduntur & reverentur quærentes animam meam.

Video innumerōs in nocte ignorantia, in tenebris nescire quò vadant: ambulabam ego vermis cum illis inter mille millia, & ego qui eram in tenebris & umbra mortis, vidi mihi oriri lucem magnam. Imò quid dicam? quid loquar? venisti ipsemet, ô sol justitiæ, ô splendor gloriæ, ô candor lucis æternæ, & illuminasti me; & cum starem cum omni gente quæ sub sole est, revelasti mihi aurem, & docere me voluisti vias tuas. Quid ultra dicam? quid loquar? silentium meum, & cor meum loquatur tibi. non fecisti taliter omni nationi, & judicia tua non manifestasti eis. Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum. Exquisivi Dominum, & exaudivit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eum, & illuminamini, & facies vestræ non confundentur. Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum, & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum. Neque, ô bone JESU, lassatus fuisti, etiamsi projicerem sermones tuos retorsum, & ambularem vagus, & luderem in plateis, & illuderem tibi; nihilominus elegisti me, quem doceres vias tuas. Audire videor iterum
mussi-

Matth. 20.

Psal. 34.

*Deus lucet
nobis peccatoribus.*

Psal. 147.

Psal. 33.

*Patientia
Dei.*

*Psalm. 83.
Thren. 3.*

musitantes, & dicentes innumeros. Quare hic eligitur, & cur nos derelinquimur? nec habeo quod dicam, nisi, Misericordias Domini in aeternum cantabo; misericordiae Domini, quod non sumus consumpti,

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

*Quot modis
Deus peccato-
rem revo-
cat.
Cant. 6.*

Post haec omnia adhuc tamen erravi, & consiliis tuis non obedivi, sed abii toties contemnens mandata tua, etsi levia: & jam videbas me cum multis ire & perire; quid faceres, Deus meus, o bonitas infinita, quid faceres? O quoties misisti Angelos tuos, qui revocarent errantem, & clamarent suavissimè in auribus meis? Revertere, revertere, revertete Sunamitis, revertere ut intueamur te. Reversus sum itaque, vel potius retractus sum. Nemo enim potest venire ad te, nisi Pater tuus traxerit eum. Nonne sperare poteris; quod oculus mei semper essent ad te, sicut tui erant ad me aperti die ac nocte, & animus meus tecum esset? & non amarem ultra aliquid, nec peterem, nec optarem, nisi fieri voluntatem tuam, quam scirem esse salutem, & summum bonum meum? ita meritò: sed, cheu! quoties in actione intentio inficitur creaturae amore, & detrahitur de amore meo erga te? & tamen omnis creaturae amor non sufficit mihi, ut dignè diligam te. Scio, & video multos traditos esse in manus dominorum crudelium, demonum, satellitum justitiae tuae: dereliquisti enim plurimos, & ceciderunt è vocatione, exciderunt gratiam tuam; & ego eodem de meliori jure deserui debueram: conclusi erant omnes reti vanitatis; quo tegitur, ut vidit Antonius servus tuus, universos orbis; sed sapissimè mandasti ut parceretur mihi, nec permisisti induci me in tentationem. Videor quasi de terrâ audire clamores, & de sub terrâ, quod mihi peperceris, quod me praevenis tot benedictionibus: imò, & de caelo admirantium & gratulantium voces quasi percipere. Video plurimos admirari, quasi non feceris eis, quae incomprehensibili benignitate praestitisti mihi. O quot sunt mala mundi,

*Amor crea-
turae noxius.*

*Deus à ten-
tationibus
preservat.*

*Gratiarum
actio.*

&

& quæ non communi jure etiam puniri deberent peccata mea! tot, inquam, morbi, tot miseriæ, tot ærumnæ: sed prohibuisti, ne accederent ad me. Quid retribuam tibi, Deus meus! quid retribuam? cui vivam? cui vivam? ô amor, ô charitas, Deus meus, unum peto humillimè: adjutor meus esto, ne derelinquas me; ne umquam despicias me: ne despicias me, magne Deus, propter amorem tuum, nec projicias me umquam à facie tuâ. In te cantatio mea semper: tu scis In te cantatio mea semper. *Psalm. 70.* Tamquam prodigium factus sum multis, & tu adjutor fortis. *Amor Dei emendus.* Suades emere à te aurum ignitum, id est amorem: cupio, & vehementer desidero, & rogo iterum humillimè, ut moriar potius, quàm non amem, nō vivam nisi tibi, non loquar nisi de te, non sperem nisi te, non quæram quidquam extra te. O utinam, ô utinam audias me, & admittas ad thronum gloriæ tuæ petitionem parvulam meam: ea est, ut cum nō possim amare te, nisi per gratiam, des mihi amorem, & sufficit mihi; vestem istam nuptialem, ut sentias fragrantiam ejus, & benedicat mihi anima tua. Nec gloriam peto, nec donum ullum, nec privilegium: hæc sint & sunt amicorum tuorum: ego servus & filius ancillæ tuæ. nihil peto, nisi ut redamare possim amantem, mori possim pro te, & vivere tibi. Transfige me, & vulneret me amor tuus, ut moriar mihi, & vivam tibi. O amor! ô ignis qui semper ardes! ô charitas, ô Deus meus! Quis nos, ô anima mea, separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? *Rom. 8.* an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo JESU, Domino nostro. Amen. Amen.

Exer-

Exercitium idem brevius per orationem & jaculatorias, quo in omni meditatione uti potes.

Dei mandata credibilia.

Resignatio.

O Veritas, & bonitas, credo tibi hęc & ubique mihi presentissima, & hęc N. & quacumque scripta, facta & dicta sunt ad meam esse instructionem, & certissime profiteor coram curiã tuã, neque esse quod excusẽ nisi credam illa & opere id ostendam per gratiam tuam. Tu potentissimus & sapientissimus & optimus, & ego non credam tibi? & hęc N. testimonia voluntatis tuę non amplectar? Verẽ credibilia mihi & amabilia facta sunt nimis sive rationem N. & sapientes N. sive rerum naturam inspiciam & audiam. utinam te audissem semper & omne bonum & nunquam te offendissem. Utinam vitã meã te honorassem & ex patientiã meã ostendissem fidem meam. Verũ ex nunc in aeternum credam, & diligam te opere & veritate N. fac de me quod tibi visum in aeternum: ego gratiã tuã quum scivero voluntatem tuam faciam ex intimo tui amore, & quacumque revelasti pro salute mea amplectar, & omnes voluntates tuas, & vita mea & omne bonum meum. Amen.

Jaculatoriã pro eodem affectu.

Omnia & hęc possibilia sunt credenti. Credo igitur & bonitas, & veritas adjuva incredulitatem meam.

Dixisti & veritas si non credideritis quia ego sum moriemini in peccatis. & poteris & veritas in hoc negare mihi vivam fidem tuam?

O JESV scio, fides sine operibus mortuã est, & sine fide impossibile est placere tibi; adauge quãso mihi fidem ut placeam & vitam tibi, & amem te in aeternum.

Exercitium spei brevius.

Humiliatio sui.

TV scis Deus meus, tu scis quod non sumus sufficientes aliquid facere ex nobis uti nec hoc N. tanquam ex nobis. Itaque ego pulvis & cinis ad te confugio, uti per te, & patientiam & consolationem scripturarum spem habeam & in te sperans non confundar.

fundar. Tuné enim ó bonitas sic N. me vocas, & repellere poteris? sic invitas & trahis ad te, & deficere fines in viâ? In te Domine sperans scio non infirmabor in aeternum, etsi inveniam in membris meis legem repugnantem legi mentis meae, neque dignus sim gratiâ tuâ. Sed qui dedisti mihi Corpus & Sanguinem tuum in precium, & te hodie paratus es dare in pignus salutis, & qui tot beneficiis N. praevenisti me, & petere toties iussisti & dare promissisti ó bonitas, ó veritas, dabis utique mihi quod petam, ut toto corde sperem in te, & quamvis occideris me, ó spes & vita mea in te sperabo, etsi consurgerent in me castra mundi huius & vanitatis & reclamarent, portio mihi tamen erit, sic N. custodire legem tuam, & te sequi: quò enim ibimus à te bone JESV, nòne verba vita aeterna habes?

Beneficia
Dei & pro-
missa spem
excitant.

Jaculatoriæ.

Dixisti Domine, & ita est, sine me nihil potestis facere, quid ergo residuum habeo, nisi ut oculos jam dirigam ad te, & tu, ó bonitas adjuves me?

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. Tanquam prodigium factus sum multis, & tu adjutor fortis.

In Deo salutare meum & gloria mea, Deus auxilium meum & spes mea adjuva me, ecce enim tempus miserendi, quia venit tempus.

Exercitium Charitatis brevius.

Charitas Deus meus dà mihi intellectum, & discam mǎdata tua, sive per epistolam sive per creaturam loquaris ad cor meum, Quidquid enim ad salutem disco, tu presentissimus mihi me ex infinito amore doces: O salus mea, & medicina anima mea. Et quanto, quanto id amore doces me, qui nihil sum ante te! tunc honorum meorum eges, ut tam spontaneo amore tot me bonis & charitate tuâ praevenias? Sic enim Pater aeterno dilexisti mundum ut filium tuum unigenitum dares. Sic tu benignissime JESV Fili Dei, ut pro me in mortem dederis preciosam animam tuam, & gravia mihi esse queant mandata & consilia

Deus nos
docet ex
amore.

Magnitudo
amoris
Dei.

consilia

Rom. 8.
Resignatio.

Cant. 8.

consilia tua? Diligam ergo hæc N. & te Deus fortitudo mea, & quam tibi adherere mihi bonum est! quid ergo me separare poterit à charitate tuâ? tribulatio? an angustia? an fames? an mitas? an periculum? an persecutio? an gladius? fortis enim ut mors dilectio tua, & aqua multa sp. ro non poterunt extinguere charitatem, id est, ignem quem venisti mittere in terram, & vis vehementer accendi.

Jaculatoriæ.

1. Cor. 13.

Si habuero fidem ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum: ure igitur me amore tuo, cujus ignis est in Syon, & caminus in Ierusalem, & sufficit mihi.

Act. 16.

Dicebat Apostolus tuus, crede in Dominum IESVM, & saluus eris tu & domus tua, salva igitur me, & da mihi ut te diligam sicut dilexisti me.

Joan. 3.

Sic tu Domine, dilexisti mundum, ut Filium tuum unigenitum dares, ut omnis qui credit in illum non pereat; & ego sic dilectus perire potero? & te, ô charitas, ô omne bonum non amare, aut aliquid extra te?

Exercitium quo anima se elevat in Deum in velante Meditationem, aut Communionem aut post eam.

Præsentia
Dei.

O DOMINE Deus meus, ô bonorum Oceane in omnibus mihi præsentissime. Si enim coram te eorum que sunt circa me veritatem & vanitatem considero, video omnia esse coram te quasi non sint: & in iis te magis esse & operari video, ô lux vera quam ipsa: sunt enim ista opera tua que ex infinitâ sapientiâ, potentiâ & bonitate operatus es & sustentas ea, & in iis etiamnum pro me operaris. O utinam videam illa semper in te & ex te esse omnia! sed velut tenuissimum radium à luce tua immensâ, velut guttam, aut atomum ut sic dicam de Oceano magnitudinis tue.

Cum ergo hæc omnia ita sint quasi non sint coram te, quomodo me creatura trahit, vel eheu quomodo retrahit à te id quod non est & quidem coram te qui solus es quod es, & es mihi
Deus

Deus meus & omnia? ita credo, ita spero & te totâ animâ concupisco. omnia enim (uti & nos) quid nisi vapor ad modicū parens coram te? tu verò solus es qui es. si quid videam. si quid audiam magis te in eo audio quàm creaturâ sonum aut vocem, præter eam quâ omnis clamat mihi, ipse fecit nos, ipse movet nos propter te, & operatur in nobis. Atque aded tango te, & amplector suavi amplexu animæ meæ & si voluero gusto & video, quàm suavis sis omne bonum, & mihi præsens, & trahor in odorem unguentorum tuorum. Imò nihil video, aut videre volo nisi in te, sic neque audire, nisi vocem tuam, Paratum cor meum; loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Deus in
omni crea-
tura opera-
tur.

Certò equidem jam novi quòd velut lumen aut aer, aut nebula undique cingas me, & certissimè scio cor, corpus, & animam meam intimè penetras, & irrigabis illam ineffabili gaudio, si voluero, si apperueris cor tibi, & omnes affectus meos in te converte- ro, & uni adhaesero tibi. O quàm amarum mihi est te unquam dereliquisse, te offendisse & respuisse omne bonū, aut voluisse aliud extra te! Verùm jam ex misericordiâ tuâ velut mare, magna est contritio mea, & doleo toto corde, quòd te summum bonū Deum & Patrem offenderim & contristârim, aliud præ te estimârim; gratiasq; tibi ago, ô fons bonorum, gratias tibi ago, & ardentè te amo, eò quòd in omnibus liceat mihi nunc videre oculis animæ meæ operantem omnia, & audire ad me clamantem ut ad te veniam, te amem, te amplectar & fruam. O quàm suaviter trahis me in odorem unguentorum mysteriorum tuorum N. in quibus tribues, si volucro, degustare possessionem veram omnis boni & pacem, quæ exuperat omnem sensum.

Quomodo
circundet
nos Deus.

Contritio.

Gratiarum
actio.

O amator fidelissimè, & presentissimè & intime mihi, amo & amplector te intimo cordis affectu, quia scio, scio me amplectaris, sustines, & penetras, & amas me sincerè, id est, vis mihi omne bonum, vis ut eo in te jam jam fruam, in te sperem, vivam, movear & sim, & beatus sim, ô beatitudo mea. Charior video tibi mea est, ut sic loquar, quàm tua tibi vita, cum illam pro me dederis, ut ego viverem & sanguine mi ut ego biberem, & carnem me esurirem, & labores tuos ut ego quiescerem. Quid ergo mihi est in calo, aut à te quid velle possum super terram? si quid enim

Actus
amoris.

Conversio
omni n
affectuunt
in Deum.

delectabile aut videt oculus aut mens intuetur, id tu es qui delectabilis in creaturâ es, & in eâ existis ut me trahas in amorem tuum. O Deus meus qui es super omnia desiderabilis.

Creaturæ
nihil sunt.

Nunc ô JESV, spes mea venio toto corde ad te, & nihil videre opto vel audire, aut cognoscere, cum verè delectabile nihil, imò nihil vere sit extra te, unde etiam nihil verè satiat, quietat, aut replet extra te. Cur ergò illudere mihi volo quasi aliquid esset, aut tibi qui es sola mea delectatio: qui ades ubique mihi, cujus vox undique sonat in auribus meis, & facies decora illuminat me, ut unum te videam dulcissime JESV, te unum amem toto corde & anima mea, & beatus sim in te, cum in nullo esse queam extra te. Possimne in nihilo, id est, creatura exultare: in eâ quæ non est pedem fiducia & amoris ponere potius, quam in te, qui in æternū non desicis, & facis mirabilia magna solus, & solus, ut sic dicam, operaris omnia. Tu enim mihi solus lucas per astra tua, in te solo aère meo respiro, in te sto & vivo, per te solus iustitia video opera tua, & video verbum hoc quod factum est. N. visionem magnam humanitatis tuæ videbo opera eius, & anima mea cognoscat nimis & diliget te totis viribus suis.

Deus omnia operatur in omnibus.

Creaturæ
vanus
amor.

Videbo te unum & video, ô lux vera in tenebris meis & illuminatio mea in nocte hac. si igitur nullam veram lucem video nisi te, quò ibo nisi ad te quem sequar? quid me ô JESV, divertet à te si verè nihil video, quod amare possim extra te? si quidquid illud est, & nihil est, & fumus & umbra, & laqueus & muscipula, & perditio, in te verò sint omnia veritas & vita, & lux & salus, & omne bonum. Quis velle potest quod non est, quod non satiat, proinde nec tranquillat, quod seu fuerit, seu sit, sive non sit, & esse putetur, aequè satiet & evacuet. Quid enim ex visis, auditis, gustatis superest, nisi dolor, aut desiderium siticulosum hydropici, vel carnalis fames egeni quid? an optabo ut potius creaturam eam amando quæ non est bene, sit illi inquam potius bene, quæ agit ut malè mihi sit, imò nihil sim, quàm ut tibi, à quo omnia mihi bona venerunt, bene sit, id est, ut sincerè amem te, & cupiam te solum, & nihil queram extra te; ac proinde de nullo negato vel amisso doleam, nihil optem mihi obtingere vel fieri, nisi juxta voluntatem tuam, sed eam solum amem in omnibus.

Ach

Ach utinam ego utinam omnia te ament, tibi seruiant, non mihi, non me ament, non laudent, sed te solum; in te enim cantatio mea semper & tanquam prodigium factus sum multis, quia mihi verè es adiutor fortis, & omne bonum meum: ò quàm certus sum beatissimum me, si nihil amem extra te, in quo omnia, si nihil nisi propter te, ex quo omnia; si nihil nisi te videre velim cum in te omnia, & sis vera lux, & omne bonum non absens, sed presentissimum; nihil præter te & voluntatem tuam fieri vel factum esse vel habere optem, cum nihil præter te sit, imò laqueus sit, & venenum & perditio quidquid tu non es, nihil præter te timeam: sub umbrâ etiam alarum tuarum protegis me, & scuto circumdat me veritas tua, potentia & sapientia, neque movetur absque te gutta, vel arena, vel atomus, nec moveri potest nisi per te, constituis enim terminos omnium, & ordinasti omnia pro æterna sapientia & bonitate tuâ, à summo calorum usque ad terminos eorum.

Creatura
vana timeat
t. II.

Quid igitur nunc formidare possum aut de quo tristari cum tu verè tota sis salus mea: quid amare præter te, cum in te omnia habeam? cui placere alteri optem quàm tibi, cui displicere timeam nisi tibi? nonne tibi si placeo omnibus placeo? quid dico omnibus placeo, cum nihil sint, & tu unus sufficias mihi Deus meus & omnia? an non credo te esse quem teneo, video, audio & amo? an non credo quòd nemo bonus nisi tu Deus meus? nemo mihi velit bonum aut voluerit unquam, sed tu per eum feceris, & volueris qui solus bonus es: illi verò nec bona habeant, nec alicui velint aut velle possint nisi per te? cui igitur placere volam aut displicere timeam? cui timorem & amorem debeo totum nisi tibi charitas ineffabilis Deus meus?

Creaturæ
placere vana
num aut
quidquam
contribuere,

Amo igitur te quantum possum, & opto supra id quod possum omnes omnium creaturarum affectus & amorem transferre in te, odium peccatorum & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in tuas laudes commutare, arenas omnes & guttas, & atomos in ardentissimos Seraphinos, in Choros eorum & calos illis plenissimos convertere; omniumque eorum & beatorum laudes futuras in æternum jam representare tibi; & quid hæc sunt omnia ad te? non velut momentum statera; non velut

Actus amoris.

gutta ad Oceanum & mundum uniuersum. Nihil enim sunt omnia si tecum comparentur. neque quidquam cupere possum prater te unum, utq; te solum ament omnes, tibi seruiant, de te solo cogitent, gaudeant, te timeant, & in omnibus solum laudent. Tibi o Oceane, & abyssus bonorum, benefaciant, id est, iuxta legem tuam benè uelint, non mihi nisi quâ per me uelle eorum redundet, & ressuat in te, & nihil remaneat in me, qui non sum aut esse uolo sine aut extra te, aut prater te.

Nulla nulla iam me tenet sollicitudo meâ, quia scio, & humillimè gratias ago, tu sollicitus es de me, infinities melius quàm si ego forem. Non me iam occupat creatura alicuius amor, sed relinquo omnia, & odi etiam animam meam ut de diligam: neque enim demens habere uolo nihilum pro omnibus bono uel super omne bonum. Nullus me iam timor angit, quia timentis te Domine nihil deest: cum posueris me iuxta te cuiusvis manus pugnet contra me, uel potius contra te. Quia me ut pupillam oculi tui custodis, quia locas me in medio dulcissimi cordis tui, & in manibus tuis descripsisti me, & operatus es salutem meam in medio terra cum labore & dolore, & nunc mecum es usque ad consumptionem seculi, & omni horâ paratus me uisitare & solari, & operari pro me pergis infinito & suauissimo cum amore. Vulnerasti illi cor meum, & effecisti saucibus meis eloquia tua dulciora supra mel & favum. Revela obsecro oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tuâ, de uitâ tuâ, de amore tuo, qui mihi es suauissimus & plus millies gratissimus, quàm dicere sufficimus.

Applicatio
ad Com-
munionē.

XII

16

DECIMÆSEXTÆ IMAGINIS
A N N O T A T I O.

Vis virtutem notatam in mysterio N. sequi? Deo soli confide, diffide tibi.

ET si virtutem in mysterio observatam, & A Christum sequi decreveris; cheu! retinebit B mundus, & pondus corrupta natura: veletiam C peccati vinculis retraheris: sed confide in Deo, & D Christus suâ te gratiâ liberabit, & viam ostendet ad E virtutem. Hac absque gratiâ homo F infantis similis est, qui neque surgere, neque consistere, nec se tueri, nutrire, aut hac ab alio petere valet. Tibi itaque diffide, Deoq; soli, eiusq; gratiâ confide cum G Davide, qui non in fundâ, sed in nomine Domini Goliath superavit: neque dubita ullo pacto, ne cum H Petro ob modicam fidem mergi incipias.